

Evocare

Nichita Stănescu

Ea era frumoasă ca umbra unei idei, -
a piele de copil mirosea spinarea ei,
a piatră proaspăt spartă
a strigat dintr-o limbă moartă.

Ea nu avea greutate, ca respirarea.
Râzânda și plângânda cu lacrimi mari
era sărată ca sarea
slăvită la ospete de barbari.

Ea era frumoasă ca umbra unui gând.
Între ape, numai ea era pământ.